СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

РІК LIV. Ч. 82. НЮ ЙОРК і ДЖЕРЗІ СИТІ, пятниця, 26-го квітня 1946. No. 82. NEW YORK and JERSEY CITY, Friday, April 26, 1946. VOL. LIV.

ТРИ ЦЕНТИ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ • ПЯТЬ ЦЕНТІВ ЗА ГРАНИЦЕЮ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ АМЕРИКИ Тел. „Свободи": BErgen 4-0237. 4-0807 — Тел. У. Н. Союзу: BErgen 4-1016 THREE CENTS IN THE UNITED STATES OF AMERICA FIVE CENTS ELSEWHERE

ВІЦЕПРЕЗИДЕНТ СІО КРИТИКУЄ СОВЄТИ ЗА „ПОБРЕНЬКУВАННЯ ШАБЛЕЮ"

Найгостріший голос, який дався чути досі від когонебудь в Конґресі Промислових Орґанізацій — СІО — проти політики Совєтів, підняв віцепрезидент цеї орґанізації Емиль Рів на зібранню 1,250 делеґатів текстильної юнії в Атлантик Сиґі. Рів є предсідником цеї юнії і як один з робітничих провідників їздив минулої зими до Совєтів, щоб там приглянутися комуністичному ладови. На зібранню юнії він виразно закинув Совєтам, що вони „побренькують шаблею" в Ірані й в інших державах, а знищення свободи преси в Совєтах прирівнав Рів до палення книжок націстами. За словами Ріва совєтський уряд самий не хоче війни і знає, що ніодна інша держава не хоче війни, але Совєти грають фальшиву гру, удають, що мають аса і при помочи такого блофу вони хочуть видурити від інших держав якісь концесії. — Ставувши на виразно протисовєтськім становищі Рів дав почин до вітвертого розлому між комуністичними і проти-комуністичними елементами в Орґанізації СІО.

На зібранню іншої юнії, а саме юнії федеральних стейтових і мунісипальних робітників, які зїхалися теж до Атлантик Сиґі, принято резолюцію з домаганням, щоб президент Труман і секретар Бирнс залишили змагання до ізоляції Совєтів у світових справах.

РУХ ПРОТИ УСУВАННЯ РОБІТНИКІВ В 65 РОЦІ.

Юнія Юнайтед Отомобил Воркерс розпочала серед своїх відділів у Шікаґу аґітацію, щоб підприємці не усували фахових робітників лише тому, що вони дожили до 65 року життя. Аґітація пішла так далеко, що юнійна рада дала апробату на викликання страйку в підприємстві Крайзлера, колиб там хотіли усувати робітників з причини старости.

КАПИЦЯ В КРАЄВІЙ АКАДЕМІЇ НАУК.

На зібранню Краєвої Академії Наук у Вашинґтоні принято в члени Академії 29 провідників американської науки. Членство в цій Академії вважається за найвищу почесть для науковців. Є це перші вибори від 1941 року. Крім американців Академія приняла в склад своїх членів теж і д-ра Петра Капицю, з Академії Наук Української Совєтської Соціялістичної Республики. Він є директором Фізичного Інституту при Совєтській Академії Наук в Москві, а вславився тепер своїми розшуками в ділянці атомової сили. Він перебував давніше в університеті в Кембридж в Анґлії і там вславився науковими працями. Між американськими науковцями, яких принято в члени Академії, є знавці із усіх ділянок науки.

ТРУМАН ПЕРЕРИВАЄ МАНЕВРИ ДЛЯ ПОХОРОНУ.

Президент Труман, який перебуває тепер на морських маневрах на берегах Вирджинії, перерве їх начас, щоби узяти участь в похоронах предсідника Найвищого Суду Злучених Держав, Гарлана Ф. Стона. Разом з ним прибувають до Вашинґтону і начальник головної булави адмірал Вилйєм Лейгі та інші прибічники. Після похорону президент поїде назад на маневри, бо цю перерву в звичайній праці він вважає за свої вакації. Повернеться назад до Вашинґтону в понеділок.

НЕДОСТАЧА ҐАЗЕТНОГО ПАПЕРУ ОБМЕЖЕННЯМ СВОБОДИ ПРЕСИ.

Предсідник Товариства Американських Видавців Ґазет В. Ґ. Чандлер візвав американські ґазети, щоб вони пильно зберігали свої права до отримування повної кількости ґазетного паперу, бо як не стане паперу, тоді буде обмежена свобода преси. Особливо взивав він видавців не допустити до цього, щоб уряд обмежував розділювання паперу, бо тоді уряд може довести до обмеження свободи преси. Ці замітки висловив Чандлер на вітворенню зібрання видавців в ґотелю Валдорф Асторія в Ню Йорку.

НЕ ВИТРАЧУВАТИ РИЖУ НА ШЛЮБАХ!

„Не витрачувати рижу вчасі шлюбних церемоній по церквах!" — такий заклик видвигнено на нарадах тисячки пасторів протестантських церков у Ню Йорку. Це мав би бути один із способів збереження харчових продуктів упродовж кампанії за згагодження голодової конечности. Департамент рільництва обчислює, що річно викидають в Злучених Державах по 1,500,000 фунтів рижу вчасі церковних церемоній, коли то обкидають рижом молоду пару після шлюбу.

Америка признає Польщі позичку в заміну за обіцянку свобідних виборів

Після запевнення збоку польського уряду, що він дотримає зобовязань з Ялти і Потсдаму і переведе свобідні вибори в Польщі, уряд Злучених Держав оприлюднив, що згодився дати цій державі через Імпортовий Банк кредитів на висоту $90,000,000. З цього гроша буде вжитих $40,000,000 на закупно льокомотив в Злучених Державах, а $50,000,000 на закупно надвишки американських матеріялів, які вже находяться в Европі. Найбільше наставав на запоруку вільних виборів у Польщі сенатор Ванденберґ, заки виїхав до Европи на мирову конференцію.

СЕНАТОР ТЕФТ РАДИТЬ ДАТИ АНҐЛІЇ ДАРУНОК, А НЕ ПОЗИЧКУ.

Сенатор Роберт Тефт візвав сенат Злучених Держав, щоб він признав Анґлії дарунок у висоті $1,250,000,000 замісць давати їй позичку у висоті $3,750,000,000. Тефт думає, що за ці даровані гроші Анґлія повинна поробити закупна в Злучених Державах, а це ліпше оплатиться Америці, ніж велика позичка. Головний закид Тефта проти позички такий, що вона причиниться до „пятьдесятьлітнього тертя міжобома краями" тому, що при кожній сплаті рати по $140,000,000 річно Анґлія буде стогнати, що їй тяжко платити.

БИРНС МАЄ ПЛЯН ЕКОНОМІЧНОГО СОЮЗУ ЕВРОПИ.

У Вашинґтоні виявилося, що секретар стейту Джеймс Ф. Бирнс повіз із собою до Европи плян европейського економічного союзу, який мав би оперувати під опікою Орґанізації Обєднаних Держав. Цей плян мав би бути забеспекою, що Европа не розлетиться на політичні бльоки держав, які в майбутности моглиб довести до безупинного ворогування. Цей плян мав би предложити Бирнс лише як остаточну конечність, колиб не вдалися інші спроби забеспеки співпраці провідних потуг.

КОНФЕРЕНЦІЯ ЗАХІДНОЇ ПІВКУЛІ ЗАПОВІДЖЕНА НА 7 ВЕРЕСНЯ.

Міжамериканська Конференція Миру й Забеспеки буде скликана до Ріо де Жанейро на день 7вересня, як це оприлюднює бразилійський міністер заграничних справ Хоаво Невес де Фонтура. Дату подано так пізно тому, що міністер де Фонтура має взяти участь в мировій конференції в Парижі. Конференція мала відбутися ще перед роком, але з причини непорозумінь між Злученими Державами й Арґентиною треба було її відложити.

ЗА ДЕСЯТЬ ЛІТ МОЖНА ДОВЕСТИ ДО ПРИЯЗНИ З СОВЄТАМИ.

„Дайте нам десять літ часу для економічної співпраці із Совєтами, а ми доведемо до приязни між цею державою і Західнім світом, коли не буде погіршення в міжнароднім положенню" — таке сказав помічник секретаря О.О.Д. Дейвид Овен на розмові з представниками преси в Ню Йорку. Він твердить, що треба найти спільний спосіб життя обох світів.

Совєти закидають робітникам УНРРА в скитальчих таборах, що вони ставляться до них ворожо

Білоруський делеґат в Комітеті Обєднаних Держав Для Справ Скитальців і Дисплясованих, що радить у Лондоні, закинув, що робітники, які є заняті по деяких скитальчих таборах УНРРА у Німеччині, займаються протисовєтською діяльністю. Він вимагав, що якщо буде встановлена організація, що матиме своїм завданням далі займатися скитальцями, то щоб у ній були урядовцями тільки такі особи, що є льояльні до Обєднаних Держав. Представник Совєтів наводив два приклади протисовєтського наставлення в таборах в Австрії. В одному мали заборонити скитальцям говорити по російськи, а в другому таборі урядник УНРРА мав заявити совєтському представникови, що в таборі нема ніяких росіян, хоч цей представник знав, що вони там є. Ґен. сер Гомфрі Ґейл заявив, що нова організація, що має повстати, а яка займеться далі скитальцями, матиме тяжке завдання до виконання. Це буде „довгий і дорогий шлях", казав він, по якому піде розміщення скитальців, що їх не можна відіслати до їхніх країв. Та це досі не сформулували, кого властиво треба буде вважати таким „скитальцем" в остаточному виді. Таку остаточну дефініцію мають предложити за два дні.

НЕЗНАТИ ХТО ВИКРАВ ТІЛО МУСОЛІНІЯ І ДЕ ЙОГО СХОВАНО.

Влада шукає на всі лади при помочі поліції, хто це викрав тіло Мусолінія з гробу на цминтарі в Міляні. З картки, що її залишено при гробі, виходилоб, що тіло викрадено заходами „демократичної, фашистівської партії". Знов один часопис подав вістку, що тіло поховано в селі Предапіо, де Мусоліні народився.

ЛИТОВЦІ ОБВИНУВАЧУЮТЬ СОВЄТИ ЗА ТЕРОР У ЛИТВІ.

Комітет литовських журналістів проголосив у Лондоні відозву, якою просить, щоб в світі писали правду про Литву, а не те, що передає совєтська пропаґанда. В заяві говориться сперšу про те, що витерпіла Литва під німецькою окупацією, почавши від червня 1940 року. А потім, яке лихо спало на край, як його заняла червона армія. „Визволення" Литви, кажеться у заяві, означало не що інше, а тільки скріплення терору. І це триває досі, а ніхто з міжнародних кореспондентів не має вступу до цього нещасливого краю, щоби міг те все побачити і описати. Тому світ нічого не знає, що діється „за залізною куртиною", а тільки приймає за правду це, що розсилає совєтська пропаґанда. Заява просить журналістів у світі, щоби писали правду про Литву, а в першу чергу, щоби зазнайомилися з проблємою литовських скитальців, яку то проблєму совєтська пропаґанда змальовує цілком фальшиво. Асошіейтед Прес, що передає зміст цеї заяви, додає, що властиво не знати, як протиділати ось такій совєтській пропаґанді, бо способу на це не дає теж і литовська заява.

ГОТОВ ВРАТУВАТИ СВІЙ ТРОН!—Так виглядає, що японський цісар Гірогіто вратував себе своїм поведенням та співпрацею з американською окупаційною владою і готов залишитись на троні. Ця картина представляє його з родиною. Третий зліва це Гірогіто, а остання зправа це японська цісарева, а прочі це їхні діти.

БИРНС І МОЛОТОВ УЖЕ В ПАРИЖІ

Секретар стейту, Джеймс Ф. Бирнс, як і Вячеслав Молотов, совєтський міністер заграничних справ, прибули в середу пополудні до Парижа, щоби бути присутними вже при отворенню конференції, якої початок назначено на четвер. Британійського міністра Бевина надіються у сам четвер. З цього, що Молотов прибув з величезним штабом різних помічників і знавців, заключають, що він певно має різні нові пляни, що вимагатимуть точного розгляду. Та назагал не видно нігде якогось оптимізму. Навпаки, дехто підкресляє як характеристичне, що наради міністрів закордонних справ Чотирьох Потуг зачнуться в Сальоні Віктора Гюґо, присвяченім памяти автора славного твору „Нуждарі".

ПЛЯН ЩОДО ЕСПАНІЇ.

З Ради Забеспеки Обєднаних Держав звідомляють, що члени Ради „приватно" вже так якби погодились, як поступити в справі режіму ґен. Франка в Еспанії. Це треба так розуміти, що властиво ніхто не є вдоволений з цеї „згоди", а найбільше невдоволені Совєти. Та іде про те, щоби виступити проти ґен. Франка однодушно, бо, як кажуть, якщоби було інакше, то це ще його скріпилоб. Отже буде підкомітет, який буде росліджувати, чи цей режім є загрозою для міжнародного мира. Ще не вирішено, як це слідство має виглядати. Деякі, як от Злучені Держави, є за те, щоби евентуально питати і самого ґен. Франка, але Совєти є рішучо проти цього. Всі є проти пропозиції Польщі, попертої Совєтами, щоби зірвати негайно дипльоматичні звязки з ґен. Франком. Зате всі є за слідство. До субкомітету малиб належали представники таких держав: Британія, Франція, Австралія, Польща та Нідерлянди.

ЗА ГОСТРІШУ ДИСЦИПЛІНУ.

Ґен. Джозеф Т. МекНарні, начальний командант американських окупаційних військ в Німеччині, видав приказ до армії, яким зарядив скріплення дисципліни між вояками. В приказі кажеться, що американські вояки, що покрились славою у війні, тепер тратять повагу не тільки серед Аліянтів, але навіть серед ворогів. І то через своє поведення. Зокрема закидається, що вояки займаються покутною торгівлею і піддержують німецький „чорний ринок", що запиваються і не дбають про приличний вигляд. Далі кажеться, що далі поширюються венеричні хвороби та автомобілеві нещасливі випадки. В тому самому часі ґен. Клей, заступник ґен. МекНарнія, заявив у Берліні, що американські вояки мають добрий вплив на німецьке населення з цього боку, що вказують тому населенню, як виглядає демократія у практичному щоденному життю.

ДІСТАНЕ 100,000 ТОН ЗБІЖЖЯ БІЛЬШЕ.

Секретар хліборобства, Клинтон П. Андерсон, признав на квітень орґанізації УНРРА сто тисяч тон збіжжя більше, щоби помогти виконати їй зобовязання супроти голодних у світі. Таким чином, як заявив Фіорельо ля Ґвардія, голова УНРРА, орґанізація має тепер до місячної розпорядимости 460,000 тон збіжжя, але потребує 700,000, якщо хотілаб залагодити найконечніше.

РУР ПОГОДИВ.

У Франції поставлено урядово один фронт. Але тільки на те, щоби одноголосно виставити домагання Франції в справі Рурської области і західних границь краю. Це відноситься до Німеччини. Французький міністер закордонних справ Бідолт каже, що якщо Аліянти не зможуть погодитись навіть щодо політики супроти Німеччини, то вони взагалі на ніщо не погодяться.

МОЛОТОВ ОГЛЯДАЄ ПАРИЖ.

Вячеслав Молотов, що прибув до Парижа, є перший раз у тому місці. Тому вибрався його оглядати. Але для цеї цілі зажадав панцирного автомобілю, щоби бути хороненим від куль у випадку атентату.

ЗА БАЗИ НА ПАЦИФІКУ.

В Лондоні відбуваються наради представників британійських доміній. Одною з найважніших справ є там справа морських баз на Пацифіку. Як звідомляють, Австралія та Нова Зеляндія є проти цього, щоби ті бази були в руках одної потуги, а в тому випадку в руках Злучених Держав. Є вони за те, щоби ті бази були розділені.

ПОКИНУВ ТАБРІЗ.

Британійські обсерватори в Теґерані твердять, що совєтські війська вже покинули Табріз, столицю провінції Азербейджан. Залишились тільки цивільні люди, що є совєтськими горожанами.

ЗА ВІЛЬНИЙ КУРДИСТАН.

Ґазі Моґамед, голова „незалежної курдистанської республики", є іграшкою в руках Совєтів, кажуть курдські самостійники в Теґерані, що хочуть дійсно самостійного Курдистану, а не того, щоби на місце одного окупанта прийшов другий.

"SVOBODA" (Ukrainian Daily)

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays and holidays by the Ukrainian National Association, Inc., at 81-83 Grand Street, Jersey City, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1103 of the Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

Classified Advertising Department, 597—7th Ave., New York 18, N. Y. BRyant 9-0582

ПЕРЕДПЛАТА: Поодиноке число три центи.		SUBSCRIPTION RATES: Three cents a copy.	
На рік	$7.00	One year	$7.00
На пів року	$3.75	Six months	$3.75
На три місяці	$2.00	Three months	$2.00
В Джерзі Ситі і Загранициєю:		Foreign and Jersey City Rates:	
На рік	$10.00	One year	$10.00
На пів року	$ 5.25	Six months	$5.25
На три місяці	$ 2.75	Three months	$2.75

За оголошення редакція не відповідає.

За кожну зміну адреси платиться 10 центів.

Адреса. "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

РОЗСЛІДЖУВАТИ РЕЖІМИ, ЩО Є ЗАГРОЗОЮ!

В Раді Забеспеки Обєднаних Держав є пропозиція представника Польщі, щоби зірвати дипльоматичні звязки з режімом ґен. Франка в Еспанії як тим, що є загрозою для мира в світі. Та мабуть перейде в Раді пропозиція делеґата Австралії, щоби вибрати комісію, яка розслідилаб цю справу.

Немає в нікого найменшого сумніву, що польська пропозиція, щоби зірвати з ґен. Франком, є наділі совєтською. Совєти відграють тут найбільшу ролю, теж і дуже легку, бо так складаються обставини, що коли іде про такі краї як Злучені Держави чи Британію, то вони вже давно заявились виразно проти режіму ґен. Франка і то дуже ясно й рішучо. Та як глядіти на ту справу з ширшого розуміння?

Нам здається, що слідство, яке запропонував делеґат Австралії мало би ту добру сторону, що довелоб до вияснення, чи того роду справи треба вважати нутрішними справами якоїсь держави, чи загальними. Бо досі так було, що не можна було, наприклад, ніяк діткнутись подібної проблеми, якщо вона відносилася до СССР, бо зараз відповідалося, що це нутрішна справа. Так гляділи на такі речі теж і урядові кола нашого краю. От ми свого часу протестували по вулицях американських міст проти голоду в Україні як штучно піддержуваного совєтським режімом для політичних цілей і як кару на українське селянство. Міліони людей гинули в спокійних часах гірше як у війні, але це теж в Америці вважалося нутрішною справою Совєтів. Доперва за Гітлера зачали ми дещо інакше думати і поступати. Та як не стало Гітлера і його звірств, то вертаємо до старого. НКВД далі гуляє в Совєтах і люди далі гинуть і мучаться. Терор совєтського режіму далі існує. Але урядово ніхто в це не мішається. Це нутрішна справа Совєтів. І, як виходилоб, ніяка загроза для світового миру.

Чи так має бути далі? Чи такі обставини мають продовжатись так довго, поки знов не зявиться якийсь менший чи більший Гітлер? Це є питання, на яке треба тепер Обєднаним Державам ясно відповісти. І не тільки в звязку з режімом в Еспанії, але й в Совєтах.

Нам здається, що коли порушено в Раді Забеспеки Обєднаних Держав, що якийсь режім може бути небеспекою для світового миру, то цю справу повинні тепер взяти під серіозну увагу. І повинні добре розібрати, звідки беруться у світі повстання і революції, що спричиняють війни або принаймні міжнародні заколоти. Далі повинні дати ясну відповідь і на те, чи вже самі тоталітарні форми правління при помочі поліції й терору не є загрозою світового миру. На такому тлі треба тепер розбирати не тільки справу з режімом ґен. Франка в Еспанії, але й режім ґенераліссімуса Сталіна в СССР. Бо доперва тоді світ пізнає, що підходимо до нового порядку в світі розумно й справедливо, а не лукаво й цинічно, як це робить Сталін. Бо якщо є небеспека для мира в світі збоку режіму ґен. Франка, то що тоді говорити про небеспеку збоку ґенераліссімуса Сталіна, що має під собою понад 200 міліонів людей і маси аґентів по всіх краях і серед усіх народів?

Поїхав з новим пляном европейської федерації

Паризька конференція Чотирьох міністрів заграничних справ уже радить. Треба за це дати признання секретареви стейту Бирнсови, бо це він вийшов з пляном цеї конференції, заки розпічнеться властива мирова конференція.

Всі звідомлення з Европи вказують на це, що може прийти до якогось нового хаосу, коли не погодяться наперед Чотири Потуги, тобто Америка, Анґлія, Росія й Франція. Щойно, погодившися наперед між собою, зможуть вони запропонувати для Італії, Болгарії, Румунії, Австрії, Угорщини й Фінляндії якісь умови, в першу чергу встановлення політичних чи там національних границь. Бо на підставі дотеперішнього міжнародигоо права не можна собі уявити держави без належно означеної території. Щойно після цього йдуть умови економічні й дипльоматичні.

У звязку з цим треба пригадати що вчасі конференції в Потсдамі піддано думку, щоб міністри Чотирьох Потуг змісця взялися за підготовку мирових умов для европейських держав. Коли це показалося неможливим, щойно тоді появилася думка скликати мирову конференцію до Парижа в травні. А коли й це показалося майже неможливим, секретар Бирнс запропонував наперед зїзд міністрів Чотирьох Потуг в Парижі й саме на цей зїзд він поїхав у товаристві двох провідних сенаторів, тобто Конелія й Ванденберґа.

Супроти загального напруження відносин між Великими Потугами ввесь світ глядить дуже недовірчиво на можливість успіху нарад чотирьох міністрів. Колиб схарактеризувати правдивими словами це напруження, то його можнаб назвати станом безвиглядности. Є такі політики, які кажуть, щоб Америка не поступила ні кроку взад супроти непримиримого становища Совєтів. Ці люди пророкують, що прийде до рішучого розлому між Совєтами й її Східною Европою і так званим Західним світом.

Іншої думки є люди, що мають деякі інтимніші інформації про пляни секретаря Бирнса, з якими він поїхав на стрічу з трьома іншими міністрами. Про ці пляни пишуть вашинґтонські к о р е спонденти. Кажуть, що Бирнс має в запідрі плян европейської федерації, щоб не допустити світа до розлому на два протилежні табори. Начерк отсеї европейської федерації виготовили молодші сили в департаменті стейту, щоб вжити всіх можливих засобів до втримання єдности в світі. Цей плян одобрили такі сили в стейтовім департаменті як підсекретар Дін Ачесон і асистент Вил Клейтон. Обговоривши плян всесторонно, вони предложили його секретареви Бирнсови, а цей признав його за можливий.

Одначе, коли плян опинився в руках інших політиків, а саме таких, що вважають за неможливе прийти до порозуміння з Совєтами, тоді вийшли на яву нові трудноці. Йде головно про те, щоби дістати запевнення від Совєтів, що вони дотримають якенебудь зобовязання, на яке вони в засаді згодяться. Отже й новий плян може бути можливий і корисний для всіх сторін, лише тоді, колиб дістати оце запевнення від Совєтів.

Не зважаючи на це, Бирнс узяв плян европейської федерації із собою. У ньому сказано, що Европу треба вважати як одну політичну й господарчу цілість. На такій підставі, можна надіятися скоршої розвязки трудноців ніж окремого миру з Італією й іншими державами. Плян европейської федерації передбачує, що Орґанізація Обєднаних Держав створить окрему Асамблею для Европи. Асамблея не складалась би з представників поодиноких держав, але з поодиноких підкомітетів, які малиб займатися поодинокими справами не в поодиноких краях, але на цілім европейськім континенті. Ці підкомітети мали би бути складені з делеґатів усіх европейських членів Орґанізації Обєднаних Держав за виїмком Анґлії й Совєтів і вони малиб вирішувати справи звичайною більшістю голсів. Якими справами ці підкомітети малиб займатися, про це малаб рішати Рада Забеспеки О. О. Д. Колиб зайшла потреба, то великі потуги з Ради Забеспеки моглиб заветувати кожне рішення европейської Асамблеї.

Справи які підпадалиб під вирішення Европейської Асамблеї, малиб обіймати топливо, харчування, торгівлю, транспортацію, фінанси, плянування розбудови й інвестицій і т. п.

Проти цього пляну видвигнули закиди, що нова Асамблея не булаб справжньою европейською, бо до неї не належалаб Росія, яка займає схід Европи. Одначе прихильники пояснюють, що це булаб остання спроба недопустити до розбиття світа на два непереєднані табори, а в міжчасі можнаб довести до якоїсь співпраці між великими потугами.

Безогляду на фантастичний оптимізм авторів такого пляну треба сказати, що для збереження миру варт ще й це спробувати. Одначе, як би цей плян мав бути ще раз використаний Совєтами для дальшого ослаблення західних демократій для оконечного їх знищення і для заведення всесвітної тиранії, то хто тоді відповість за таку невдалу спробу?

Еспанська проблєма

(З Европи до „Свободи").

До безлічі найрізноманітніших проблєм схвильованого повоєнного світу, належить без сумніву теж і т. зв. еспанська проблєма. Час-до-часу її видвигається та підноситься до міжнародного значення, але, здається, тільки на те, щоб відвернути увагу від інших, важливіших, або, знова, у такому розумінні, що ти, мовляв, беш мого жида, так давай я битиму твого... Бо що „еспанська проблєма" у міжнародньо-політичному розумінні властиво не є проблємою — якщо не брати до уваги ґеоґрафічного положення та стратеґічного значення самої країни — це, здається, для всіх ясно. Але це вже так судилось Еспанії, що зовнішній світ її мало знає й ще менше розуміє.

Отже французьке прислівія каже, що за Піренеями уже починається Африка. І якщо це не цілком відповідає правді, то всеж таки Піренейський півострів, так під нутрішним, як і під зовнішним оглядом, це світ для себе; Еспанія не є Африка, але теж не є Европа; Еспанія є, власне, Еспанія. Вона — це щось цілком своєрідне, загадочне і несамовите. Кажуть, що з Еспанією як з жінкою; ніколи не збагнеш, чого вона хоче та що зробить у найближчій хвилині. Пізнати еспанців, це діло майже неможливе і хто не докладе в цьому напрямку найбільших зусиль, для того Еспанія назавжди залишиться загадкою. Вона відкривається перед чужинцем тільки дуже важко.

Еспанія, це країна екстреми і противорічностей. В жадній країні немає стільки церков, що в Еспанії, але і в жадній країні немає стільки домів розпусти, що тут. В Еспанії можна зустріти найкращу й найбагатше вивінувану школу; Мадридське т. зв. університетське місто не має собі рівного на европейському континенті, але Еспанія це теж сьогодні єдина країна, де навчання в школі не є обвязкове і де процент анальфабетів ще дуже великий. На вулицях Мадриду чи будь-якого іншого міста бачиться людей в найдорожчих одягах, а з другого боку жебраки не дають дороги перейти і булоб дуже важко сказати, кого є більше, прошаків, чи тих, що дають милостиню. Ескоріяль, Толедо, Прадо, це памятки культури, якими навряд чи моглаб виказатись будь-яка інша країна, але 80 кільометрів від Мадриду селяни молотять збіжжя ще ногами, як у передісторичних часах. В еспанських містах зустрічається найкращі готелі пишно влаштовані житла, але еспанський селянин живе собі часто разом зі своїм ослом і свинею в квартирі, яка й на назву кучі не заслуговує. Справді країна екстрем.

Це зовнічна обстановка, але неменш дивні й загадочні являються для чужинця теж прояви еспанської духовости. Еспанія дала великій частині світу свою культуру, вона створила справжню духову імперію й таке поняття, як „Гіспанідат" — це єдине в своєму роді. З другого боку, мається враження, що Еспанія сьогодні тупцює ген-ген позаду загального проґресу. Наче той змагун, що на початку перегонів доклав усіх сил, щоб випередити усіх, але ще далеко перед фіналом вибився з них і дозволяє себе випереджувати, пишаючись свідомістю, що колись і він був перший.

Еспанська література, мистецтво, теж цілком своєрідні. Центром еспанської літературної творчости — людина. Тільки дуже рідко можна зустріти наприклад, опис природи, найвище для порівнання, або як тло на якому змальовується власне людину. Сервантес на тлі еспанської душі дав справді ґеніяльний літературний твір з такими чудними характерами для чужинця й такими самозрозумілими, нормальними для еспанця. Це саме з мистецькою творчістю Ґоя, Ґреко, Веляскеса.

Ще чудніша еспанська ментальність. Еспанці живуть самі для себе й в світі, який сами собі створили впродовж історії. Все інше, головно Европа, це для них „аквелльос" — „талеті". Еспанська постава в попередній і останній війні, це не так політична потреба чи мудрість, як власне наслідок цеї ментальности. Еспанці без сумніву ідеалісти, хоч і на свій лад. Ціла їхня історія, усі їхні війни мали за причину все інше, тільки не щоденні економічні потреби.

Таке саме чудне й сьогоднішнє становище Еспанії у відношенні до зовнішного світу. Недавно доводилось зустріти одного еспанця, професора університету, що з найбільшою пильністю вивчив російську мову і теж не без успіху. На запитання, чому це робить, відповів: щоб опісля мати приємність могти цею мовою не говорити. Я переконаний, що політичних настроїв еспанців сьогодні ніхто з чужинців не збагне. Першого квітня в Еспанії „свято перемоги" й власне в цей день довелося бачити й пережити стільки що цілком могло „збити з пантелику". Рано молочарка накинулась прилюдно справді мокрим рядном, що, мовляв, ви, чужинці, чому нас не визволяєте; Франкови достоличні Гітлєр і Мусоліні... і т. д. А через пів години на вулиці Кастеляна десятки тисяч з найбільшим одушевленням несамовито ревіли: Франко, Франко, Франко!"

Але для зовнішнього світу базуватись на цій маніфестації булоб так само рисковно, як і будувати на випадках, подібних, як з молочаркою.

Настрої еспанців — як весняна погода. Під цим оглядом еспанці дещо подібні до нас, чи краще ми до еспанців. Пригадується один випадок з України з 1943р. за німецької окупації, подібно як і за большевицької т. зв. базарі були дозволені тільки внеділю, щоб не втрачати робочого дня, та щоб не дозволити втомленому людові випростувати згорбленої від праці спину. На такому базарі в Умані зійшлось кобзарів чоловік десять й перебираючи по струнах зужитих бандур, підспівували сумну-сумну пісню про нове лихоліття, яка завжди кінчалася рефреном: „Завіщо нас Боже так важко караєш". Народ сотнями окружив кобзарів і — замало булоб сказати ридав; в німих спазмах чоловіків та в голосному риданню жінок проявлялись, здавалося, біль і страждання поколінь і століть неволі. Нагло, заінтриґовані несамовитим видовищем, почали підходити теж німецькі сторожі і сліпі кобзарі не відомо яким чудом про це дізнались та перервавши в половині стрічки сумну пісню, вдарили. „Від Киева до Лубень, насіяла конопель". В цій самій хвилині зникли сльози, втихло ридання, розпогодились лица і хто сам не танцював, підкидаючи ноги вище себе, той щонайменше вдолоні плескав.

Ще одна риса дуже характерна і спільна для українців і еспанців це — гордість. Тільки не обиджай! Підчас останньої війни, головно за час німецької окупації, можнаб уло переконатись, що народ наш справді має — як кажуть — мягке і добре серце. Він потрапить забути все; голод, нужду, навіть смерть, але обиди ніколи не простить. Батько вмер з голоду, бо вмер, брата большевики розстріляли, але того ніхто не бачив, а за те, що сестру німці обидили, він сам уже був готовий помиритись не тільки з большевиками але й з кожним іншим чортом, щоб тільки помстити й опісля самому згинути.

Подібно в еспанців. Житиме в нужді, згине під плотом, але не обиджай! Інше діло, що в Еспанії й обиду на свій лад інтерпретують та розуміють.

Економічне положення Еспанії сьогодні без сумніву дуже важке, але в порівнанні зі зруйнованою Европою воно всеж таки не найгірше. Маґазини повні товарів але ціни не стоять в жадному відношенні до вартости товару. Торгівлю

ФЕДОР КРУШИНСЬКИЙ

Я БАЧИВ НІМЕЧЧИНУ!

(Байки та дійсність про гітлерівщину)

31)

2.

А в той же час у самій Німеччині, хоч і приховано від чужого ока, йшла дуже ретельна, широка й поспішна „українська" праця — по міністерствах, по фабриках, по урядах, а головним чином у лоні партії. Тут готувалося „визволення" У к р а ї н и від українців, з метою очистити її для „вищої раси".

Ціле літо аж роїлося в нашій фабриці від дивних, таємничих делеґацій, комісій та різних більших, чи меншхи ґруп суворих з вигляду панів, різного віку, вдягнених наче для далекої експедиції. Ці панове лишалися в нас тиждень- два, оглядали, вели різні фахові комісії, експерти, відпоручники партії, техніки, інжинири, власники великих підприємств, які виїздили в Україну — орґанізувати індустрію й торгівлю, взагалі визиск України.

А під осінь стало відомо, що наша фірма переносить частину своїх заводів і майстерень до Ростова н/Д. і будуватиме фабрики й анґари десь біля Києва. Для цього набиралося й відповідних людей, дуже гостро просіяних партійців, а мій шеф довірочно мені сказав, що й він лаштується їхати „робити велику карієру", спокушуючи й мене їхати вкупі зним. Від нього я таксамо довідався, що 20,000 голяндців, майстрів різного фаху, вже виїхало в Україну, з метою орґанізувати ремісничі цехи. А по всій Німеччині провадилася контроля охочих переселитися в Україну, з чого в самому Ляйпціґу вже сконтрольовано 800 таких родин, причому, жінки й діти мали їхати лишень тоді, як німецька влада закріпиться в Україні остаточточно.

Крім „міністерства сходу" та інших державних і партійних установ, справами кольонізації України займався ще й „Союз Сходу", який мав скрізь свої філії. Як чужинець, я не міг мати з ним безпосереднього контакту, але довідувався про нього через нашого земляка К., українця з Басарабії, румунського підданого, який після заняття Басарабії большевиками, заявив себе „фолькєдойтче" (німецької народности), бо мав матір німкиню. Він жалкував свого кроку та ненавидів німців і шукав кудись зникнути, натрапивши на той „Союз Сходу" в Ляйпціґу.

Від нього я мав нагоду довідатись, що німці знали про Україну більше й краще ніж українці. Німці знали про Україну не лишень, скільки там землі та яка вона, але студіювали її метр за метром. Крім найдокладніших мап України, вони мали про кожний район і діяграми, розрізи грунту, статистику врожаїв, і т. д. Зокрема вони мали повну статистику про колгоспи й радгоспи (певне від большевиків): скільки їх та де вони, скільки з е м л і охоплюють, скільки робітників, розмір живого й мертвого реманенту, тощо. Два міліони німецьких селян вже ждали черги рушити на нашу землю, щоб заволодіти нею. Великі господарства мали бути віддані під управу „найбільш заслужених" старшин і підстаршин з „СС". Першою хвилею німецького моря мало посунути в Україну десять міліонів німців! А вивезені з України люди засадничо назад не мали вже повертатися, лишаючись у Німеччині на „сталу працю".

Цей виміз людей з України мав набрати великанських розмірів: до кінця 1943 р. з України в Німеччину мали бути вивезені перші пять міліонів населення, а в наступному нових пять міліонів. Офіційно Україна була оголошена як доставець, чи резервуар робочої сили для Великонімеччини.

Такий був плян Міністерства Сходу в Берліні, яке в грудні 1942 р. орґанізувало спеціяльні комісії для вербування людей в Україні й вивозу їх до Німеччини, а по ляґерах „остарбайтерів" проводився набір і школення спеціяльних аґітаторів, які невеликими ґрупами в 3-5-7 людей споміж самих „остарбайтерів" приділялися до цих комісій, або й окремо, під проводом німців, їздили по Україні та вели аґітацію за виїздом до Німеччини. Причому людей з Київщини посилалося аґітувати десь на північ чи Білорусь, а москалів і білорусів посилалося на Полтавщину чи Київщину. Коштовні плякати, величезні афіші, міліони летючок і брошур залляли Україну, заманюючи населення до німецького „раю". Україну малося на меті спочатку очистити від біднішого елєменту, а решту, в міру можливости й за спеціяльними методами понімчити. Тих же, які ставитимуть опір нищити, а хто не надаватиметься, викидати за Каспій. В Україні лишалося тільки те, що було необхідне для праці під німецьким кермуванням.

До Німеччини вивозилося абсолютно все, що можна було вивезти з того, що не встигало ховатися по лісах і не пішло в повстанці, навіть калік і дітей. Лікарські комісії не пускали тільки заражених заразливими недугами. А на те, щоб це населення ніколи вже назад не повернулося, в Німеччині орґанізувалися спеціяльні ляґери для нездатних до праці, слабих і інвалідів. Такі ляґери мала кожна німецька область. А щоб ті люди ослабли, встановлено для них такий пайок, що по двох-трьох роках найміцніший мусів іти до тод ляґеру. Там ними так опікувалися (між іншим, сухітники, сифілітики, тощо, були вкупі з усіма), щоб як найшвидче їхніми спаленими тілами угноїти виснажений німецький ґрунт.

(Дальше буде).

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВ. СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗУ

ЗА МІСЯЦЬ БЕРЕЗЕНЬ 1946 Р.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 3. Шубик Теодор.
В. 5. Опришко Катерина.
В. 13. Розенбейгер Розалія.
В. 29. Громчак Іван, Трусь Йосиф.
В. 38. Намісняк Стефан Д.
В. 41. Терпко Агнеся Д.
В. 56. Севний Олекса.
В. 57. Дзямба Соня.
В. 58. Кофнюк Розалія, Кофнюк Ольга.
В. 59. Рептак Павло.
В. 63. Зубик Розалія, Котик Іван, Келер Павло.
В. 80. Грицак Теодор.
В. 83. Шавалюк Петро, Сімкус Франко.
В. 86. Фаріон Іван.
В. 87. Максимик Марія, Тарасик Володимир.
В. 94. Спійд Марґарета, Шалайко Михайло.
В. 95. Лаврик Іван, Маєрс Ґерій Г., Добранський Іван, Надзон Андрій.
В. 102. Бочуляк Стефан.
В. 106. Пудлик Йосиф.
В. 124. Максимик Данило Д.
В. 133. Літовінський Володимир.
В. 137. Вересінк Анна.
В. 151. Клапко Олена.
В. 156. Новак Михайло.
В. 158. Кравчук Тимофтій.
В. 161. Сенко Вілям.
В. 163. Корель Реймонд.
В. 164. Гуда Іван.
В. 165. Юркевич Вілям.
В. 176. Зеребняк Іван, Бабяк Теодор П.
В. 187. Дзовнс Ґлорія А., Чупрун Силвія.
В. 192. Литвинець Йосиф.
В. 196. Костюк Володимир.
В. 204. Гулій Андрій, Ґулій Дорота.
В. 206. Пасічняк Володимир, Карас Стефан.
В. 217. Яціла Іван, Тіцький Петро.
В. 221. Чоботюк Іван, Щур Елисавета, Сенкій Теодор, Шептак Петро, Машталь Юлія, Чоботюк Каролина, Богуцька Ольга, Муринь Анна, Муринь Григорій, Білецький Стефан, Білецький Стефан мол., Білецька Стефанія, Команишн Стефанія.
В. 225. Гарисон Марія.
В. 246 Тимосик Вілям.
В. 253. Мельник Мистис П., Мельник Стефан С., Мельник Олена.
В. 276. Ґебет Алберт.
В. 277. Федерко Юрій, Лата Михайло, Лата Петро.
В. 283. Чінкевич Юрій, Олійник Вілям.
В. 289. Дмитро Марія.
В. 291. Гладиш Ірина.
В. 299. Гупкович Юрій.
В. 300. Березонська Марія.
В. 304. Вернеївська Олена.
В. 305. Дацько Михайло, Уристовський Іван, Смоліґен Юстина, Дацько Анна.
В. 308. Феслер Елмер.
В. 310. Осенко Дзійна.
В. 316. Дзючак Отто.
В. 319. Пек Франко, Сванчак Іван.
В. 323. Муфич Франко А.
В. 330. Янтощак Стефан мол.
В. 332. Балицька Павлина.
В. 336. Заремба Михайло.
В. 341. Клим Михайло.
В. 361. Криклива Анна, Петришин Володимир А. М. Д., Бойко Стела, Бойко Андрій, Дуда Михайло.
В. 364. Врублевський Іван.
В. 370. Фарат Вінцентій Вм., Ґолембйовський Йосиф, Сузаський Стефан.
В. 371. Білоус Стефан.
В. 379. Мостовий Вілям, Мостовий Олена М. Фіца.
В. 385. Панчишин Роберт.
В. 397. Огродницька Анна.
В. 415. Мельник Дженета.
В. 432. Ребрик Іван, Річард Анна, Бучак Стефан, Мазурик Гриць, Ребрик Анна, Бучак Феня, Калин Іван, Коверко Маріян, Самчій Марія Дж., Даниляк Елисавета, Попович Параскевія, Микитин Анна, Даниляк Теодор, Попович Юліян, Кут Теодор Е., Стрілець Марія, Дунець Марія, Дунець Прокіп, Пашкович Катерина, Бойцун Анастазія, Луцик Микола, Гурій Лувіс, Вдовичин Михайло, Пєста Вілям, Верес Андрій, Кошілька Михайло.
В. 441. Процак Василь М.
В. 444. Барбаз Анна, Барбаз Флорентина, Барбаз Марія.
В. 448. Шурко Петро, Мозуркевич Іван.
В. 451. Ворон Олена.
В. 456. Бозек Михайло.
В. 464. Демчишин Стефанія.
В. 470. Леник Евдохія.
В. 474. Коцулим Амброзій, Чабан Григорій, Олексів Катерина.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 2. Русиняк Григорій.*
В. 20. Ємчук Семен.
В. 72. Здарко Антін.*
В. 78. Фіняк Яків, Кравець Григорій.
В. 149. Дубик Іван.*
В. 163. Сірий Юрій.*
В. 206. Пізинський Франко.*
В. 218. Гелвак Катерина Анна.
В. 229. Мияк Іван.
В. 237. Звізанський Бинідзамін.*
В. 353. Кмет Михайло.*
В. 390. Маніла Франко.*
В. 432. Мочульська Елона.
В. 445. Бойчук Володимир,* Рубич Онуфрій,* Татарчук Олена, Татарчук Міцель.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 59. Чибіняк Микола.*
В. 71. Беньо Сейдій 2.
В. 76. Винник Антін, Винник Марія.
В. 80. Тимків Дорота.
В. 230. Скубяк Антін.
В. 245. Бойко Стефан.
В. 254. Таращук Теодор.*
В. 270. Знуден Марія.
В. 280. Романяк Евген.*
В. 287. Драґанчук Маріянна, Фецько Семен, Михалько Омелян,* Михалько Емілія, Скубяк Анна.
В. 316. Рудій Анна.
В. 325. Сулима Антоніна, Сулима Дмитро.
В. 339. о. Лазар Іван.
В. 385. Вокер Евгенія.
В. 432. Косар Анна, Косар Михайло.*
В. 458. Костик Семен.
В. 459. Буган Петро, Боган Анастазія, Боган Дженета, Мигаль Стефан,* Ворбець Володимир.*

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС:

В. 1. Дзінчик Елейна.
В. 45. Стриковський Лев В.*
В. 74. Маланяк Мікій.*
В. 83. Опришко Анна.
В. 94. Кульчицький Іван.*
В. 103. Суляно Катерина.
В. 107. Михаляк Розалія.
В. 204. Череватій Зофія.
В. 237. Подгіна Стефанія.
В. 259. Фіґель Катерина.
В. 338. Кріцький Андрій С.*
В. 376. Троз Петро А., Троз Іван Ґ.
В. 464. Полоз Анна.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 9. Ковальчук Лука.*
В. 20. Городицький Іван.
В. 25. Андрушків Володимир о.
В. 40. Свідерський Микола.
В. 48. Юбак Вілям.*
В. 58. Коченаш Франко.
В. 67. Королишин Ліліян.
В. 75. Бунка Олекса.
В. 78. Вавращко Тома.* Стиців Теодор.
В. 82. Дзира Іван.*
В. 95. Борута Юрій.
В. 104. Кузьма Марія.
В. 109. Василко Миланія.
В. 116. Сович Павлина, Ткач Андрій.*
В. 141. Квасник Евелина.
В. 170. Милянович Йосиф.*
В. 175. Бац Марія.
В. 204. Демянчук Михайло.*
В. 221. Устяновський Елойз.*
В. 238. Сопоріб Ольга.
В. 270. Гайдук Клим.
В. 312. Туж Стефан, Туж Марія, Насемець Володимир,* Насемець Олекса.*
В. 319. Борута Чарлс.*
В. 326. Шиманська Вікторія.
В. 329. Чепелська Олена.
В. 346. Кукула Микола,* Кукула Анна, Кукула Ольга.
В. 352. Жуль Іван.*
В. 361. Аранґо Христина.
В. 364. Кульчицький Ольга Д.
В. 370. Пловак Григорій.*
В. 371. Шваничак Марія.
В. 395. Солан Ольга.
В. 403. Романович Олена.
В. 414. Телевик Олена.
В. 418. Денис Андрій.*
В. 421. Москалюк Михайло.*
В. 427. Бузанко Михайло.*
В. 433. Дутчак Іван.
В. 441. Стадник Василь.*
В. 445. Бабяк Василь.*
В. 459. Простас Едвард.* Павлюк Вілям.* Павлюк Катерина.
В. 464. Семенюк Олена.
В. 477. Струнґовська Марія.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 33. Михалька Емілія, Михалька Омелян.*
В. 34. Скубяк Анна.
В. 175. Ясинський Григорій.
В. 218. Скубяк Антін.
В. 221. Вокер Евгенія.
В. 223. Попович Йосиф.*
В. 280. Таращук Теодор.*
В. 281. Драґанчук Маріянна.
В. 283. Романяк Евген.*
В. 312. Дорош Павло.* Дорош Катерина.
В. 319. Тріщук Стефан.* Тріщук Параска.
В. 443. Костик Семен.
В. 459. Лева Ольга, Лева Артур.* Дженій Олена.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 1. Дзвінчик Елейна.
В. 45. Стриковський Лев В.*
В. 74. Маланяк Мікій.*
В. 83. Опришко Анна.
В. 94. Кульчицький Іван.*
В. 103. Шупяна Катерина.
В. 107. Медвід Розалія.
В. 204. Черевата Зофія.
В. 237. Стецик Стефанія.
В. 259. Фіґель Катерина.
В. 338. Кріцький Андрій.*
В. 376. Троз Петро А., Троз Іван Ґ.
В. 464. Полоз Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА БЕЗПЛАТНЕ ПРОДОВЖЕННЯ.

В. 92. Кіцак Франко.*
В. 230. Стех Анна.

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ НА ВИПЛАЧЕНЕ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

В. 191. Шашкевич Петро.*

ЧЛЕНИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ВИПЛАЧЕНИМ ОБЕЗПЕЧЕННЯМ:

В. 26. Борис Розалія.
В. 217. Росоловський Семко.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ЗВОРОТОМ В ГОТІВЦІ:

В. 5. Леско Юрій.*
В. 50. Валендуканис Розалія.
В. 94. Машталяр Володимир.*
В. 103. Шупяний Богдан,* Шупяний Володимир.*
В. 123. Севенська Олена.
В. 187. Сенчук Іван.*
В. 247. Процак Іван Т.,* Процак Петро П.*
В. 254. Мазур Павло.*
В. 283. Антоняк Іван.
В. 288. Баба Анна.
В. 329. Леник Франко,* Леник Петро мол.*
В. 361. Клеменс Розалія.

ЧЛЕНИ ПОМЕРЛІ:

В. 4. Каленич Клементій.
В. 10. Сидоряк Дмитро.
В. 12. Гаврилчак Теодозія.
В. 18. Філь Юлія.
В. 28. Ґоґор Григорій.
В. 33. Гнатуско Вікторія.
В. 67. Надзоґац Григорій.
В. 83. Бабяк Семен.
В. 90. Пухір Іван.
В. 91. Гунка Тома, Плекан Василь.
В. 112. Жук Катерина.
В. 130. Олексович Анна.
В. 169. Марак Матвій.
В. 221. Кучкуда Юрій.
В. 276. Сисин Василь.
В. 277. Федина Михайло.
В. 281. Кобилінський Михайло.
В. 292. Сисак Федор.
В. 301. Шевчук Микола.
В. 331. Васкевич Володимир.
В. 345. Демян Федор.
В. 361. Задорожний Іван.
В. 364. Возьний Петро.
В. 366. Баховський Михайло.
В. 390. Губчик Марія, Кіамен Володимир.
В. 403. Палубняк Марія.
В. 406. Кшивінська Анна.
В. 408. Демкович Зофія.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1946 р. було в У. Н. Союзу повнолітних членів	34,228
В місяці березні 1946 р. принято нових	149
В місяці березні 1946 р. принято наново	21
В місяці березні 1946 р. принято з переступними листами	29
В місяці березні 1946 р. принято з інших кляс обезпечення	14
В місяці березні 1946 р. принято зо старого роду обезпеч.	—
Разом	34,441
В місяці березні 1946 р. суспендовано	52
В місяці березні 1946 р. відійшло з переступними листами	18
В місяці березні 1946 р. відійшло до інших кляс обезпеч.	14
В місяці березні 1946 р. відійшло до нового роду обезпеч.	—
В місяці березні 1946 р. відійшло зо зворотом у готівці	15
В місяці березні 1946 р. відійшло на безплатне продовж.	2
В місяці березні 1946 р. відійшло з виплаченим обезпеч.	2
В місяці березні 1946 р. відійшло на виплачене обезпеч.	1
В місяці березні 1946 померли	30
Разом	134
З кінцем місяця березня 1946 р. в У. Н. Союзі було дорослих членів	34,307

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ І СУМАМИ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД:

В клясі А.	на $ 250	5
В клясі А.А.	на $ 500	90
В клясі В.	на $ 750	15
В клясі С.	на $1000	182
В клясі В.В.	на $1500	6
В клясі С.С.	на $2000	2

НОВІ РОДИ:

Обезпечення платне по смерти з вкладками до 70 року життя

В клясі О- 500	на $ 500	470
В клясі О-1000	на $1000	321
В клясі О-1500	на $1500	4
В клясі О-2000	на $2000	3

Обезпечення платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В клясі Р- 500	на $ 500	4,658
В клясі Р-1000	на $1000	2,974
В клясі Р-1500	на $1500	34
В клясі Р-2000	на $2000	28
В клясі Р-2500	на $2500	2
В клясі Р-3000	на $3000	3

Обезпечення платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В клясі Е- 500	на $ 500	3,145
В клясі Е-1000	на $1000	1,366
В клясі Е-1500	на $1500	31
В клясі Е-2000	на $2000	21
В клясі Е-2500	на $2500	2
В клясі Е-300	на $3000	4

Нове обезпечення на ціле життя для нових членів

В клясі W- 250	на $ 250	2
В клясі W- 500	на $ 500	4,442
В клясі W- 750	на $ 750	1
В клясі W-1000	на $1000	3,782
В клясі W-1500	на $1500	41
В клясі W-2000	на $2000	20
В клясі W-2500	на $2500	1
В клясі W-3000	на $3000	3
В клясі W-різні суми		81

Нове обезпечення на ціле життя для давних членів.

В клясі Т- 100	на $ 100	5
В клясі Т- 250	на $ 250	175
В клясі Т- 500	на $ 500	3,658
В клясі Т- 750	на $ 750	533
В клясі Т-1000	на $1000	7,955
В клясі Т-1500	на $1500	189
В клясі Т-2000	на $2000	53
Разом		34,307

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ

НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Колодій Річард Ю.
В. 16. Стеранка Іван П. мол.
В. 33. Шнайдер Беверлій А., Білас Джорджя К.
В. 38. Намісняк Лувійза А., Орлик Марія О., Мальник Йосиф Ф.
В. 50 Гармич Михайло мол., Долик Кароля Л.
В. 63. Зубик Марія К., Кент Елисавета С.
В. 80. Солан Йосиф Е. мол.
В. 94. Зола Стефанія.
В. 99. Васник Іванна, Морикін Петро.
В. 102. Федак Лаврентій С., Бобечко Данило С.
В. 147. Маркович Евген.
В. 156. Закорчемний Павло М.
В. 161. Солдресен Марія А.
В. 187. Чупрун Іван мол., Чупрун Володимир Б.
В. 202. Марколь Патрися А.
В. 204. Видник Джойс Л.
В. 206. Карас Доналд С.
В. 221. Дужанський Стефан І., Дибас Вергенія, Дужанський Володимир Г., Білецький Михайло, Панкевич Данило, Богуцький Долореса Дж., Козира Сандра Л., Панкевич Реймонд, Богуцький Роналд Т.
В. 276. Сисин Микола.
В. 277. Лемеґа Ярослав М.
В. 281. Гриник Василь, Дачук Конрат Б., Дарчук Маріянна.
В. 290. Оздарський Роналд С.
В. 295. Ґеряк Вон.
В. 300. Березовський Ненсій, Павцьо Вілям.
В. 317. Бойко Михайло.
В. 321. Содаський Павло І., Виник Евген.
В. 330. Палісі Іванна М.
В. 338. Каренчак Етон М., Каренчак Андерсон.
В. 341. Сенчук Тарас.
В. 345. Тофен Тома Нестор.
В. 350. Блащук Данило М.
В. 364. Фултон Теодор Е.
В. 370. Ліпцан Михайло Т., Сужанський Стефан.
В. 379. Неколаїшин Анна М., Фельгаймер Франко Е., Неколаїшин Нійл Г., Дельгаймер Меланія.
В. 383. ДеҐрозьо Петруся.
В. 397. Фостик Володимир мол.
В. 432. Гевчук Евген, Кобак Гоган, Кобак Ольга, Кобак Теодор, Даниляк Ольга, Шиманська Джійна Є., Даниляк Роман, Даниляк Леся, Пашкевич Роман, Самчій Іван, Пашкевич Михайло.
В. 445. Сочновин Ерней М., Клим Володимир.
В. 452. Невліда Іванна М.
В. 458. Бернацький Алберт В.
В. 469. Коломайз Настуня, Дудар Елена М., Чайковський Роман М.

НАНОВО ПРИНЯТІ ДІТИ:

В. 1. Новак Олена Ґ.
В. 218. Гелвак Стефан.
В. 336. Заремба Михайло.
В. 353. Ільчишин Доналд, Ільчишин Мейл, Ільчишин Вілям.
В. 379. Николаїшин Нестор.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 76. Виник Антін мол.
В. 254. Таращук Евген.
В. 432. Косар Анна, Косар Іванна.
В. 459. Мигаль Елейна, Буган Вілям.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ІНШИХ КЛЯС.

В. 20. Труш Ірина Д., Скікун Анна, Труш Ольга М.
В. 33. Тот Стефан А.
В. 230. Сікора Маріянна.

СУСПЕНДОВАНІ ДІТИ:

В. 7. Фесик Іван, Фесик Йосиф.
В. 47. Гіль Стефан І., Гіль Роналд С.
В. 71. Стенфорд Коній.
В. 78. Стерник Іван.
В. 94. Васкуль Елисавета.
В. 96. Ширій Міній.
В. 102. Клипчак Роберт, Клипчак Михайло, Клипчак Іванна.
В. 225. Доглес Орвіл К. мол., Доглес Варвара Л. К.
В. 230. Зупко Роналд.
В. 238. Давискиба Стефанія.
В. 291. Ґлович Норман Н., Ґлович Маґіянна.
В. 320. Козуб Дейл Ф.
В. 325. Стадник Тома мол., Стадник Марта, Стадник Карло, Стадник Юлія, Стадник Флоренса.
В. 329. Чепелський Юрій, Чепелський Михайло, Чепелська Дорота.
В. 341. Блок Іван, Дзіс Орест, Дзіс Ольга.
В. 362. Кондира Михайло мол.
В. 445. Тарновецька Ірина Олена.
В. 461. Тесля Евген.
В. 464. Семенюк Юрій, Семенюк Микола, Кравець Анна, Кравець Роман, Кравець Маріянна, Кравець Петро Р.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 7. Стефаніско Патрися А., Стефаниско Микола мол., Стефаниско Йосиф.
В. 280. Таращук Евген.
В. 319. Тріщук Марія.
В. 358. Михаленко Ніна Л.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. С.:

В. 41. Терпко Агнеся.
В. 57. Дзямба Зофія.
В. 87. Тарасик Володимир.
В. 94. Спійд Марґарета, Шалайко Михайло.
В. 99. Лаврик Іван
В. 133. Літовінський Володимир.
В. 158. Кравчук Тимофій.
В. 165. Юркевич Василь.
В. 176. Зеребняк Іван.
В. 206. Пасічняк Володимир.
В. 221. Команишин Стефанія.
В. 225. Харасим Марія.
В. 277. Лата Петро, Лата Михайло, Федірко Юрій.
В. 291. Гладиш Ірина.
В. 299. Гупкович Юрій.
В. 304. Вернеївська Олена.
В. 319. Дзвінчак Іван 2.
В. 332. Балицька Павлина.
В. 336. Заремба Михайло.
В. 364. Врублевський Іван.
В. 385. Панчишин Богдан.
В. 415. Мельник Дженета.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 20. Труш Ірина Д., Труш Ольга М., Скікун Анна.
В. 33. Тот Стефан А.
В. 230. Сікора Маріянна.

ДІТИ, ЩО ВІДІЙШЛИ ЗО ЗВОРОТОМ У ГОТІВЦІ:

В. 11. Кравець Василь.
В. 112. Бочуляк Стефан.
В. 130. Дзюбан Йосифа, Дзюбан Розалія.
В. 172. Ільницька Катерина, Ільницька Розалія, Ільницький Микола.

ЗІСТАВЛЕННЯ:

З початком березня 1946 р. було в У. Н. Союзі дітей членів	11,696
В місяці березні 1946 р. принято нових	80
В місяці березні 1946 р. принято наново	7
В місяці березні 1946 р. принято з переступними листами	6
В місяці березні 1946 р. принято з інших кляс обезпечення	5
Разом	11,794
В місяці березні 1946 р. суспендовано	38
В місяці березні 1946 р. відійшло з переступними листами	6
В місяці березні 1946 р. відійшло до старших членів УНС	26
В місяці березні 1946 р. відійшло до інших кляс обезпеч.	5
В місяці березні 1946 р. відійшло зо зворотом у готівці	7
В місяці березні 1946 р. відійшло на виплачене обезпеч.	—
В місяці березні 1946 р. відійшло на безплатне продовж.	—
В місяці березні 1946 померли	—
Разом	82
З кінцем місяця березня 1946 р. в У. Н. Союзі було дітей членів	11,712

ЗІСТАВЛЕННЯ ЗГІДНО З КЛЯСАМИ МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В клясі 1-ший	на $500	4,164
В клясі 2-гий	на $400	1,207
В клясі 3-тій	на $100	2,359
В клясі 4Р	на $ 250	53
В клясі 4Р	на $ 500	1,489
В клясі 4Р	на $1000	410
В клясі 5Е	на $ 250	217
В клясі 5Е	на $ 500	1,497
В клясі 5Е	на $1000	316
Разом		11,712
З кінцем місяця березня 1946 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених		46,019

УВАГА,

яку кожний відділовий урядник і член У. Н. Союзу повинен прочитати і відповідно до неї застосуватись.

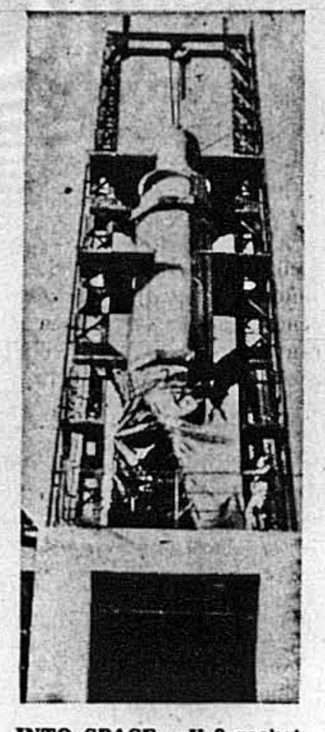
Ті повнолітні члени та члени молодечого департаменту, що тут проголошені в рекордовім звіті за березень 1946 року суспендованими, можуть бути приняті наново в члени У. Н. Союзу, якщо зголосяться до секретарів своїх відділів і заплатять за час суспензи залеглі вкладки, як це постановляє статут організації; інакше, вони будуть позбавлені всіх членських прав, запомог і привілеїв, з винятком тих прав, які є застережені грамотою і статутом. Тесаме відноситься також до тих членів, які впродовж березня 1946 р. взяли переступні листи й ще досі не зголосилися з ними до інших повноправних відділів У. Н. Союзу.

Д. Галичин, гол. секретар.

цілком опановує чорний ринок, „екстрапелло" і уряд замісць вести проти нього цілком безвиглядну й безуспішну боротьбу, допоміг би народові далеко більше, створити окреме міністерство чорної торгівлі. Без неї тут цілком не можнаб вижити.

Повертаючи до „еспанської проблеми" треба ствердити, що Еспанія, як воно тут виглядає, не являється будь-якою загрозою для зовнішного світу, а вже найменше під політичним. Вона, як сказно, втомлена істерією, пишна, але свідома своєї відрубности від світу та свого матеріяльного безсилля, резиґнує і відступає від перегонів, милуючись та живучи згадкою, що колись вона справді була на переді. Теж під ідейним, чи краще ідеольоґічним оглядом Еспанія не тільки ще не являється загрозою, але навпаки, вона зберегла багато дечого з того, що пропало під румовищами знівечених війною европейських міст. Не можна твердити, що в Еспанії панує дійсно фашизм. Наділі тут доміную че становище в духовому розумінні займає католицизм і церква, а в політичному — військо, що не турбується надто жадними „ізмами" та „ідеольоґічним виробленням" не грішить, подібно як усі інші армії світу. Партія втратила багато передових постів і її щораз більше відсувається. Сам Франко в першу чергу ґенерал і вояк. Тільки як іде про вибір між двома можливостями — ґен. Франко чи комунізм — то без сумніву абсолютна більшість еспанців кричить цілком щиро „Франко — так; комунізм — ні!", наголошуючи це останнє. Бо як іде про еспанців самих, то вони знають чого не хотять, але не знають, чого хотять. В тому то й суть еспанської нутрішньо-політичної проблеми. Щодо зовнішно-політичної, її звичайно, зі зовні краще видно.

Дорош Заграва.

INTO SPACE — V-2 rocket, without war head, in position for firing from a launching platform at Army Ordnance proving ground at White Sands, N. M. Huge projectile is expected to be fired early in May, to travel far upward into the stellar space known as ionosphere, at least 70 miles above the earth.

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ, А ТИМСАМИМ СТАВАЙТЕ СПІВВЛАСНИКОМ ВІСІМ МІЛІОНОВОГО МАЄТКУ ЦЕЇ ОРҐАНІЗАЦІЇ.

Виріб пива у звязку з недостачею збіжжа

Як відомо, орґанізація Юнайтед Стейтс Бруерс Фавндейшен, через свого предсідника Г. Дж. Чарлса, приступила до співпраці з Комітетом для Голодової Конечности, покликаним до життя президентом Труманом. Орґанізація броварників видала зазив до населення, щоб щадити не лише збіжжа, але теж і товщі. Апель інтересний цим, що броварники станули на загальнім американськім становищі, безогляду на свій власний інтерес. Бо, по правді кажучи, справа товщів не має нічого спільного з консумцією збіжжа на виріб пива.

Виріб пива не обіймає всіх родів збіжжа, бо наприклад, пшениці потрібно обмаль броварникам чи то на пиво, чи на так званий „ейл" напиток. Зате вживають бровары такі роди збіжа, як ячмінь, риж, кукурудза, але й ці роди збіжжа уживається лише в таких якостях, які не надаються на столові харчі. Навіть і таких родів збіжжа позбулися броварники на 30 відсотків в порівнанню зо скількістю, ужитою до виробу пива в 1945 році тому, щоб заощадити все, що лише можна для ратунку голодуючих в Европі і в інших частях світу. Треба запримітити, що вживання збіжжа для продукції пива збільшається тоді, коли приходять літні місяці, бо в літі населення вживає більше пива, ніж зимою або весною. Літною порою звичайно треба додати яких 25 відсотків збіжжа на збільшення продукції пива. А цього року не лише що не можна буде додати згаданих 25 відсотків, але ще й зменшити звичайну кількість на 30 відсотків, а це значить, що яка половина звичайної кількости збіжжа буде стримана для броварів, щоб усю увагу звернути на ратування голодуючих.

Орґанізація броварників звертає на це увагу всього населення на те, щоб виправдати, чому вчасі наступних літних місяців може бути обмаль пива й ейлу. Але прийшов час, що кожному треба зробити жертву.

При цій нагоді вартує познайомитися з розмірами продукції пива. Так в минулому 1945 році бровари вжили 2,000,000 тон збіжжа для виробу 87,622,421 бочілок пива. Тому, що пиво не можна продавати відразу, бо воно мусить вистоятися, то зі згаданої кількости продано в минулому році 81,305,026 бочілок. Коли мова про пшеницю, то для продукції пива й йелу вжито всього на всього лише 29,000 тон на загальне запотребування двох міліоінв тон збіжжа.

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ПРО АМЕРИКАНСЬКИХ ВЕТЕРАНІВ УКРАЇНСЬКОГО РОДУ.

Велике число ветеранів українського роду повернуло вже з війни. Багато з них користує полекші, які дає держава, і беруться до студій; інші вписуються в Американський Леґіон, а ще інші про ніщо подібне не дбають.

На цю третю групу треба особливу увагу звернути. У більшій частині це замало свідомлені люди, щоб розуміли вагу орґанізації. Між канадійськими ветеранами українського роду слідно національну свідомість і тому там орґанізація приймається. Знаю це з оповідання вояків, які перебули якийсь час в Анґлії і там мали нагоду почути про українських вояків, а опісля ветеранів українського роду. Вони переповідали мені свої переживання при стрічі із українськими скитальцями в Німеччині під анґлійською окупацією і про ту потіху, яку мали скитальці при стрічі з вояками українського роду. Ця праця для добра скитальців об'єднала тепер ветеранів для дальшої діяльности в користь українського народу.

В Шікаґу є ще інша закавика з ветеранами українського роду. Їх розєднує приналежність до різних церков. Але сюди загостив з Канади ветеран поручник Іван Юзик, що то був в Союзі Українських Канадійських Вояків у Лондоні і він зложив поляку американським громадянам українського роду за їхню видатну поміч для втримання Союзу Українських Канадійських Вояків в Лондоні. Він гостив перед тим в Мишиґен, а 16. квітня мав одногодинну промову в Шікаґу. Правда, на промові було лише яких 20 осіб, але добре, що вони зрозуміли ідею орґанізації ветеранів.

Я думаю, що громадяни таки солідно призадумаються над потребою орґанізації ветеранів українського роду. Шікаґо це важна стратеґічна станиця для наших ветеранів в будучности, бо звідси легко порозумітися з Дітройтом, а через цю громаду з Канадою, хоч можна звідси теж легко порозумітися з канадійськими ветеранами українського роду, а все те на те, щоб продовжувати працю, ведену Союзом Українських Вояків в Лондоні, лише, що на більшу скалю, бо тепер круг праці далеко ширший.

Пишучи про ці справи, я не обмежуюся до самої громади в Шікаґу, але пригадую всім інтересованим громадянам українського роду, що орґанізація ветеранів не може бути відкладана.

Тома Івасечко,
член 221 відділу У. Н. С.
в Шікаґу.

ЖАРТИ

Скоро поправився.

Ідуть молодята на пошлюбну подорож. Молодий ще не привик думати про це, що має на утриманню не лише себе, але й жінку. Купує лише одну залізничу карту і вже зближається до воріт, якими впускають подорожних до потягу. Витягає тикет і пускається до потягу. Жінка глядить на нього і питається: „Як же ти міг забути за другий білет Чи ти не памятаєш, що нас тепер двоє?"

Схаменувся молодий чоловік і пояснює: „Справді, я цілком забув за себе".

Читайте українські книжки і ґазети, бо часте читання веде до просвіти. А просвіта — це сила.

З ЖИТТЯ ГРОМАД І ОРГАНІЗАЦІЙ

МЕКІЗ РАКС, ПА.

Свято в память Т. Шевченка.

Цього року мали ми в нашій громаді таке Свято Шевченка, що воно повинно бути в нас зворотною точкою в праці для оживлення культурно-народного життя. Бо люди заповнили велику галю У. Н. Дому, а програма свята була дібрана і як на наші сили гарно виконана.

Свято, що відбулось в неділю, 24. березня, зачалось панахидою в українській церкві Пречистої Діви Марії. Концерт зачався зараз по панахиді в У. Н. Домі вступною промовою гром. Василя Рудавського про звичай американських українців шанувати кожного року великого сина України. Музично-вокальну частину виконав молодечий хор, скріплений уже хлопцями, що вернули з війська. Довшу програму, в яку входили твори старих і новіших українських композиторів, виконав хор вдоволяюче під умілим проводом п. Данила Андрейчина. Соля і дуети виконали: Анна Комічак, Ірена Полянська, Милдред Кирилис, Михайло Комічак і Василь Рудавський. Вони виявили, що в громаді є добрі сили. Деклямували: М. Ґузиляк і П. Стецко. Маргарет Тимцьо відіграла вязанку українських пісень на гармонії. Акомпаніямент на піяні був у руках Івана Сушинського. Молоді сини гром. Михайла Торика захоплювали публику своєю грою на піяні й скрипці. Талановиті вони, що треба з радістю признати.

Головний реферат про творчість і духа Шевченка в прирівнанню до сьогоднішних подій в Україні й в світі виголосив д-р Лука Мишуга. А на тему молоді й школи говорив д-р Вахна з Канади, делегат на XXI. Конвенцію У. Н. Союзу. При цьому годиться згадати, що на концерт прибуло значне число делегатів, що прибули з далеких сторін день скорше на Конвенцію Союзу. Концертом проводив і заповідав програму місцевий міський радний гром Петро Деркач. Кінцеве слово з закликом до праці й жертв виголосив гром. Семен Костецький. Свято закінчено піснею „Гад Блес Америка" і гимном „Ще не вмерла Україна". По концерті зібралась молодь і виконавці концертової програми в клюбі на товариські сходини, в часі яких лунала весь час українська пісня, головно стрілецька, під проводом п. Д. Андрейчина.

Л.

o

ДОРГЕМВИЛ, Н. Й.

Коляда місцевого відділу У. Н. С.

Члени відділу 188 У. Н. Союзу зложили з нагоди коляди на скитальців свою жертву долярами:

По $10: П. Крохмалюк, В. Грунко; по $5: Т. Харітон, П. Сохан, І. Бандровський, Ю. Ткач, Р. Цмайло, Ф. Вайзес; по $3: Веслей Трунко; по $2: П. Трунко, Ліс Трунко, І. Харітон, М. Січчик; по $1: С. Бандровський, М. Олійник.

Загальна сума $63, гроші пішли до українського комітету в Філядельфії.

Теод. Харітон.

o

НЮАРК, Н. ДЖ.

Замісць вінця на могилу родичів.

Недавно отримав я сумну вістку, що мої родичі, а це батько Стах Ґураль і мати Марія з роду Конарських, які жили в Кізлові, повіту Тернопіль, впали забиті вчасі фронту німецько - большевицького. Фронт тривав пять місяців і знищив місто до тла. Після отримання сумної вістки я післав $15 до З. У. А. Допомогового Комітету в Філядельфії для українських скитальців.

Г. Ґураль.

Шукають своїх рідних

УВАГА: Пишучи до Укр. Допом. Комітету, просимо з початку листа подати, в якій ґрупі і під яким числом є дана особа.

* * *

ҐРУПА: ЛИСТИ

713. До Ґрушецький Івана і Казимира, Петельський Мартина і Михайла Дзюбаник Льва і Миколая, Костка Кароля зі Снятина, від Виноградник Андрія.

714. До Сеник Михайла, Процюк Анни (Будна), Марущак Теклі (Будна), Данилків, Рибак Стаха з Бурштина, від д-ра Баран-Витонович Ілії.

715. До Прончак Стаха з Перемишлян, від Панчук Марії з с. Липівці, Перемишляни.

716. До Зримяк Павла, Кліщ Михайла, Пенко Мартина, Сенько Михайла, всі з с. Опарівка (Кросно) від Осолінський Івана.

717. До Джура Гринька з с. Білокерниця (Зборів) та Лобур, від Наконечний Петра з с. Гукалівці (Зборів).

718. До Сяган Петра, Яструмбська Михалини і Евгенії, з с. Черниховці (Збараж), від Яструмбський Ярослава.

719. До Хамик Марії і Параски з с. Добра (Ярослав), від Хамик Василя.

720. До Кметик Михайла з Ялина, від Косар Павлини.

722. До Юрковський Івана, Семків Івана і Марії з с. Репеді (Сянік), від Жеребна Марії.

723. До Демків Олени з с. Романівка (Тернопіль), від Джус Ярослава (син брата).

724. До Корбин Томи від Корбин Георгія.

725. До Лаврів Панька, Велінський Андрія, Сапіґа Параньки, Віляк Івана і Дмитра, від Хмельницький Михайла.

726. До Лаг Михайловича від жени брата Ілії Лаг-Юрченко Антоніни.

727. До Котенко Дарії з с. Дліввка (Катеринославщина) від Вольга Дарії.

728. До Роман Василя від Островерха Олени.

729. До Васютяк Евдокії, Нарнавула Евдокії, від Іванків Івана.

730. До Головецький Михайла і Григорія від Головецький Івана.

732. До Бойко Кузя і Василя з с. Ценева, Пташник Василя з с. Вибудова (Бережани) від Бойко Михайла.

734. До Лех Андрія з с. Мокротина (Жовква) від Левус-Закутинська Марії.

735. До Кузич Михайла від сина Івана.

736. До Павлусь Степана, Анастазії, з с. Красівка і Дичків (Тернопіль), від Павлусь Юрія.

737. До Андрухович Евгена, Юлія, Вінкентія, з с. Остапя і Ситник Юліяна з с. Струсова (Тернопіль, від Коваль Марії.

738. До Красножоний Миколи, Дмитра, Годулич Анни, Цуріч Катерини, Юрчак Гафії, Насті (Бабій), від Марків Михайла.

739. До Лисяк Марти (Шустикевич).

740. До Левчук Анни від Кушнір Тоськи.

741. До Пилипський Михайла від Пилинський Павла.

743. До Городецький Василя з с. Белич (Дрогобич), від Кундревич Марії.

744. До Гірний Гната, Катерини з с. Комарна (Рудки), від Вітер Ольги.

745. До Бабяк Михайла з с. Турінське (Сянік), від Каліцко Анни.

746. До Гриценко Анелі (Гоцуляк) з с. Цебрів (Тернопіль) від Гриценко Евгенії з Озірної.

747. До Півар (Затурська) з Озірної (Зборів), від Затурська Анни.

748. До Савчук Якова з с. Покасівці (Станиславів) від Савчук Михайла.

750. До Пиняга Михайла з с. Башня Дольна (Любачів), від Климусь Ольги, дочка Помукапочого сестри.

751. До Галушка Івана і Марії з с. Глинська (Полтава), від Пацюк Василя.

752. До Бабій Василя від Булавинець Івана з с. Піли (Калуш).

753. До Ґудзій Дмитра від Ґудзій Стефанії.

754. До проф. Кузів від Личик Юхим (голова евр. реф. церкви в Рівному).

755. До Кацьорчак Теодора з Лешників Долішних (Ліско), від Фоготовський Івана.

756. До Кузюр Григорія (вуйко), від Стасевич Миколи.

757. До Богда Степана, Малицький Миколи, Логай Михайла, Дзера Степана, з с. Залужа і Воскресинці (Рогатин), від Дзера Теодора і Скробач Івана.

758. До Олійник Василя і Фолиса з с. Заставе (Тернопіль), від д-ра Білецький Василя і Теклі з дому Серках.

759. До Білинський Юрка, Дацко Осипа з с. Дашава (Стрий), від Дацко Йосифа.

762. До кревних і знайомих з с. Миців і Сільце Белзьке (Сокаль), від Сайкевич Наталки.

763. До Луцаків з Печеніжина від інж. Кузик Дмитра.

764. До Ородор Николая з Великої України від сестри Дичевська (Бах) Татяни.

765. До кревних і знайомих з Коломийщини від Недільський Маркіяна.

766. До земляків з Балинець і Кулачковець (Коломия) від Корбутяк Дмитра.

767. До Губа Михайла з Чорноцерковської Станиці від Чорняк Марфи (Обертас).

768. До Дідюк Фелікса з с. Криволука (Чортків) від Дідюк Василя.

769. До Дженеладзе Зої та Сергія від Фріжбут Валі з Дніпропетровська.

770. До Федак Андрея і земляків з Бережниці (Волинь) від Коломиець Авеніра.

771. До Ганчавський Стаха з Теребовлі від Ґудзяк А. з Козови.

772. До Скопик Гринька з с. Городниця (Скалат) від Смакоуса Стефана.

773. До Чачковська-Кокольська Анни, Рибак Данила з с. Настащина (Рогатин) від Кокольський Миколи і Надії.

774. До Гринишин Василя з с. Залуча над Прутом від Савчук Михайла.

775. До Ґальчишак Марії, Сеник Федя, Заміщак Івана від Саміщак Павлини.

776. До Сальченко Петра з Одеси від Лучич Миколи.

777. До Ваньчик Олександра і Юлії від Струць Антона і Івана зі Старого Міста (Лежайськ).

779. До Кучеренко Віталія Янович з Екатиринодара від Кучеренко-Станчак Ніни.

780. До Пахолок Кароля, Павла з Бірок Великих (Тернопіль) від о. Зварич Василя.

До Загоруйко Олекси, Гудима Николи з с. Залужа (Збараж) від о. Зварич Василя.

781. До Нога Катерини з с. Коростовичі (Рогатин) від Беньковський Гриця.

До Верестюк Юрка з с. Коростовичі від Верестюк Андрія.

782. До Войчишин Андрія з с. Коростовичі від Войчишин Петра.

783. До Гладкий Романа зі Стрия від Гладка Степанії.

784. До Грицина (Янківська) Марії з с. Скоморохи (Тернопіль) від Стасюк з Шептицьких Ольги.

До рідних і знайомих зі села Садки (Заліщики) від Стасюк Степана.

785. До Газда Петра, Марії, Обух Івана з с. Сквіршне (Горлиці), Іштван Юрія з с. Речетова (Горлиці) від Газда Андрія.

786. До Тимочко Олекси, Бриґідир Степана з с. Малашівці (Тернопіль) від Тимочко Семена.

787. До Сливар Федора з с. Просліп (Турка) від Сливар Василя.

788. До Михлів Станислава від Кухарський Івана.

789. До Бабяк Анни, Марії, Гринька, Шухтра Миколи, Дубас Івана, Бобовник Гринька, Гуральний Олекси, Кирдель Анни, Марії, від Лесів Івана з с. Плаучі (Бережани).

790. До Литвин Василя з с. Жапала від Яремко Миколи.

791. До Сосяйло Йоанни від Стерналюк Василя.

792. До Борис Тоні, Мацько Розалії від Кендзерський Антона.

793. До Підстепна Насті, Ольги, Ганни, Антона, Михайла з с. Сміла (Київ) від Ясінська Олександри (Преорчук)

794. До Штоґрин Карпона з с. Підмихайля (Калуш) від Штоґрин Миколи.

До Ґібура Степана з с. Бриґжиця (Калуш) від Штоґрин Миколи.

795. До Рошко Василя від Рошко Степана.

796. До Первак Домініка з с. Паньківці (Броди), Первак (Чернявська) Юлії з с. Накваша, Первак Юзика, Казимира, Марії від Первак Степана.

797. До Чунда В., Марії, Василя, Степана, Еміля, Жидовський Семена, Данила від Жидовський Петра.

798. До Кривенько Параски Антонівни з с. Павловка від Кривенька-Любченко Ольги.

799. До Елф Лідії Петровни від інж. Здетовищій-Гриценко Олександра.

800. До Луцишин Івана з с. Котузів (Підгайці) і Захарків Василя з с. Вишнівчик (Підгайці) від Луцишин Теодора і Гриневич Миколи.

802. До Драч Андрія від брата Драч Миколи.

803. До Щедрик Якима з с. Гаї Старобрідські (Броди) від Реплянський Григорія.

804. До Вергун Василя з Новгород Сіверський (Чернигів) від Зорейко Григорія Титович (Отерко).

805. До Каламацький Константина Георгієвич (кузин дружини) від (імя подамо на запит).

806. До Борейко Йосифа від Борейко Теодора.

807. До Гвоздик Евгена з с. Вільхівці і Котович Олександра з с. Чесанів від Ващук Олександра.

809. До Баранецька Татіяни з дому Була з с. Рочичини (Городок) від Була-Ґубернович Святослави.

810. До Куканець Степана з Яворова від Куканець Івана, с. Дмитра.

811. До Семеренко Івана Юхимович з Городниці (Київ) і Барабаш Дмитра від Барабаш Юрія.

812. До Домчак Миколая (Пітсбурґ) від Кузьмин Осипа.

814. До Слабик Івана від Слабик Степана.

815. До Злонкевич Михайла, Івана, Ковтало Пелагії з с. Гірче від Злонкевич Івана, Анни, зам. Кисіль.

817. До Лукашів Климентія від Блендовський Дмитра (шваґер).

818. До Ванічик Антона з с. Убухівка від Тимчишин Анни (дочки Леська).

819. До кревних і знайомих з с. Смільник (Лупків) від Балишак Степана.

820. До Крочина Михайла від сестри Самойлович Ольги.

821. До Гайда Федя з с. Бариш (Бучач) від Гайда Петра.

822. До Ющук Гната Войцехович з с. Малий Лазучин (Каменець Подільський), Петровська Марії Іванівни від Ющук-Лихошерстона Антоніни Ігнатівни.

823. До Кузьма Івана від брата Кузьма Михайла.

824. До Тодорів Івана з с. Товмачик (Коломия) від Одосіїв Михайла (син Петра).

825. До Сагайдак Евфрозини (Люта), Чукас Василя, Годована Марти з с. Угорці (Золочів) від Маланюк Мирона.

826. До Канюк Теодора, Василько Марії від Канюк Василя, син Данька.

827. До Сичик Параски (Ґубіцька) з Балигорода (Ліско) від Ґубіцька Катерина (Баґан).

828. До Мацей Олени від Цимбрила Миколи.

830. До Павлишак Петра і Афтаназа з с. Полава від Рагада Марії.

831. До Свірнецький Степана від сина Свірнецький Миколи.

832. До Шліхта-Саніцька Марії, Вольний Павла і Анни (Ковалів) від Бонковська-Шевчук Марії.

833. До Тритяк Володимира, Станґра Антоніни від Бак Ольги і Завійська Емілії (сестри).

834. До Андрущак Юрка з с. Стебник (Дрогобич), Варвари (Скоревич) з с. Устечко (Заліщики), Журавецький Петра і Михайлини з Угнова від Галі Годованець (Пушкар), д-ра Михайла Годованець, Андріяшин Василя і Пушкар Антона.

835. До Брухаль Пилипа з с. Замочок (Жовква) від Креховець Григорія.

836. До кревних і знайомих з села Метенів (Зборів) від Дмитришин Івана.

837. До Кубер Софії, Баглай Теклі, Гуляк Степанії від Сеньишин Володимира зі Забужа (Сокаль).

839. До Татарів Юрка (бувш. співак хору Кошиця) від інж. Деминовський Данила.

840. До Семенько Анаст. (Дронь) з с. Воскресенці (Рогатин) від Осташ Евстахія.

По інформації писати до:

United Ukrainian American Relief Committee
P. O. Box 1661
Philadelphia 5, Pa., U. S. A.

ПОШУКУВАННЯ

НАДЗЕВИЧ ЗЕНОН
Bamberg, U.N.R.R.A. Team 307, APO 757, U. S. ARMY.
пошукує
ФІКА СТЕФАНА,
СТАНЬКА ЙОСАФАТА
ЛЄВАНДОВСЬКУ МИРОСЛАВУ
ЛЄВАНДОВСЬКУ- МУСІЯНОВИЧ АЛЕКСАНДРУ.

ТАРЗАН, ч. 1370. Принада вчасі таборового огню.

Наступного ранку всі троє покинули табор і вибралися вслід за малпою — Джаком.

Та швидко Тарзан опинився далеко на переді. Він став нетерпеливитися їхнім повільним поступом.

„Йдіть назад і зждіть на мене в таборі" — закликав Тарзан. „Підтримуйте огонь, а може малпа повернеться, щоб дістати більше харчів".

Після того, вже без перепони, малпо-чоловік пігнав скоро за слідом, перенятий побоюванням за долю дитини.